

Tillæg til

Danskbogen til Social- og sundhedselever

Folkeviser

Gads Forlag

Folkeviser

Her kommer et eksempel på en folkeviser i sin fulde længde.
Se side 145 i bogen

EBBE SKAMMELSEN

Skammel bor i Ty,
både rig og øvert kåd;
så høviske haver han sønner fem,
de to for's ilde ad.
*Fordi træder Ebbe Skammelsøn
så mangen sti vild.*

Ebbe han tjener i konningens gård
både for guld og fæ;
Peder hans broder lader bygge et skib,
han rejser op sejletræ.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Midt udi den gården
Der aksler han sin skind;
og så går han i højeloft
for jomfru Lucelille ind.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"Hil sidder I, jomfru Lucelille,
I sy'r hr. Ebbe klæ'r;
hr. Ebbe tjener i konningens gård,
han spotter eder og hæder."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Det svared jomfru Lucelille,
og svared hun for sig:
"Han spotter ingen stolt jomfru,
end halve sider mig."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"Står op, jomfru Lucelille,
I giver mig eders tro!
Det vil jeg for sandingen sige,
det Ebbe døde i fjor!"
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Svared det jomfru Lucelille,
og svared hun for sig:
"Halve mere skade får i deraf,
end jeg venter mig."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"Hør I det, jomfru Lucelille,
giver Peder eders tro!
Det vil jeg for sandingen sige,
det Ebbe døde i fjor."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Drukke de det fæstensøl
og end den samme nat;
brylluppet end før månedsdag,
de rådde det så brat.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Det var Ebbe Skammelsøn,
han vågned om midjenat;
og siger han sin næste svend
af sin drøm så brat.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"Mig tott', at min stenstue
stod al i lysen lue!
der brændt' inde min kære moder
og så min skønne jomfru."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"Det i tott', eders stenstue
stod al i røden glød:
det er: Peder, eders broder,
har bryllup med eders fæstemø!"
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Det var Ebbe Skammelsøn,
han ind for kongen gik;
beder han sig orlov,
så bradelig han det fik.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Det var Ebbe Skammelsøn,
han kom ridendes i by:
"Hve'n er dette møgde folk,
her er samlet af ny?"
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Svared det den lille mø
alt i sin kjortel rød:
"Det er Peder, eders broder,
har bryllup med eders fæstemø."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Det var Ebbe Skammelsøn,
han vilde af gården ride;
hans moder og hans søster' to,
de bad ham holde og bie.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"Hør I det, min kære moder,
I lader mig nu ride!
Og bier jeg i aften,
I træder det, me'n I leve."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Den ene sin søster gav han guldbrase i
bryst,
den anden guldring af hand;
det havde han jomfru Lucelille agtet,
han tjente i fremmed land.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Hans fader bad hannem i salen gå,
sidde af de øverste bænke;
hans moder fik ham kande i hånd,
bad ham gå at skænke.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Skænkte han den brune mjød
og så den klare vin;
hver tid han til bruden så,
da randt ham tår å kind.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Mælte det de fruer
alt å de øverste bænke:
"Hvi mon Ebbe Skammelsøn
så sørgendes gå at skænke?"
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"I æder og drikker
mjød og klaren vin!
Alt få I andet at tale
end om sorrigen min."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Sildig om aftenen,
rimen han faldt å;
og det da var den unge brud,
hun skulde til sengen gå.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Ledte de den unge brud
alt til sit brudehus;
for går Ebbe Skammelsøn,
han bær for hendes blus.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Ledte han den unge brud
alt ad den højloftsbro:
"Og drages eder det til minde,
I gav mig eders tro?"
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"Al den tro, jeg eder gav,
den havde Peder, eders broder;
al' de dage, jeg må leve,
jeg vil eder være for moder."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Det svared Ebbe Skammelsøn,
hannem randt tår å kind:
"Jeg havde agtet eder til hustru
og ikke til moder min."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Høre I, jomfru Lucelille,
I rømmer med mig af land!
Jeg vil slå Peder, min broder, ihjel
og lide for eder den tvang!"
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"Slår I Peder, eders broder, ihjel,
og siden skal I mig miste;
så må I sørge eder selv ihjel
som vilden fugl å kviste."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Det var Ebbe Skammelsøn,
han sit sværd uddrog;
det var Lucelille,
han til jorden vog.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Så tog han det blodige sværd
alt under sin skarlagenskind;
så gik han i stenstuen
for Peder, sin broder, ind.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"Hør du, Peder Skammelsøn,
og du tøver alt for længe!
Det er alt en sejerstund,
si'n bruden gik til senge.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Hør du, Peder Skammelsøn,
du far alt med leg!
Bruden sidder i brudeseng,
bier dig efter bleg."
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

"Hør du, Ebbe Skammelsøn,
og kære broder min;
jeg lover dig i denne nat
at sove hos bruden min!"
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Det var Ebbe Skammelsøn,
han sit sværd uddrog;
det var Peder Skammelsøn,
han til jorden vog.
Fordi træder Ebbe Skammelsøn...

Hans Fader misted hans venstre fod,
hans moder sin højre hånd;
fordi Ebbe Skammelsøn
så vidt i fremmed land.
*Fordi træder Ebbe Skammelsøn
så mangen sti vild.*